

Száz évvel ezelőtt, 1917. május 13-án egy Cova da Iria („Béke völgye”) nevű helyen, a portugáliai Fatima közelében három pásztorgyermek, a tízéves [Lúcia Santos](#) és unokatestvérei, a kilencéves Francisco és a hétéves Jacinta Marto egy asszonyt pillantottak meg, aki ragyogóbb volt, mint a nap.

Az Asszony imádságra buzdította a gyerekeket, és arra kérte őket, hogy minden hónap 13-án jöjjenek el Cova da Iriába. A gyermekek teljesítették a kérést, és június, július, szeptember és október 13-án ismét megjelent nekik a Szent Szűz. (Augusztusban 19-én történt a jelenés, mivel 13-án a gyerekeket kihallgatás miatt fogva tartották.)

A júliusi jelenés alkalmával a gyerekek látomást kaptak a pokolról. A Szűzanya ekkor kérte először, hogy ajánlják fel Oroszországot az Ő Szeplőtelen Szívének. E fölajánlást XII. Piusz végezte el 1942-ben, csak hogy ez a felajánlás tényleg nem történt meg abban a formában, melyben a Szűzanya követelte.

A jelenések híre gyorsan terjedt, és az utolsó alkalommal, 1917. október 13-án mintegy 70 ezer ember volt jelen Cova da Iriában. Ekkor történt a híres „napcsoda”: a nap megnagyobbodott, forogni kezdett, majd úgy tűnt, rázuhan a földre.

A jelenések során a Szűzanya titkokat bízott a pásztorgyerekekre. Lúcia sokáig nem beszélt ezekről, majd az 1940-es években püspöke utasítására leírta a titkokat.

Az első a pokol látomása és azoknak a büntetéseknek a jövendölése, melyek a világra várnak, ha nem hallgat Mária intésére; a második titok Mária Szeplőtelen Szíve tiszteletének kinyilatkoztatása, mely reménycsillag a világ békéje és a lelkek üdvössége számára. E titkokat 1942-ben hozták nyilvánosságra.

Fatima Lourdes mellett a világ legnagyobb Mária-kegyhelye, évente milliók zarándokolnak ide. A Szűzanya jelenéseinek helyén 1918-ban kápolnát építettek. Ezt követően lelkigyakorlatos ház és kórház létesült a völgyben. A bazilika építését 1928-ban kezdték. A szentély előtti nagy teret 1951-ben alakították ki.

Magyar Kurír nyomán

{nomultithumb}

{module [160]}